

ОБРАЗАЦ 5

АКАДЕМИЈА СТРУКОВНИХ СТУДИЈА - СИРМИЈУМ

**ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ЗАВРШНОГ МАСТЕР
РАДА**

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ:

1. Датум и орган који је именовао комисију:

25.02.2026. године, Наставно-стручно веће Високе школе струковних студија – Сирмијум, Сремска Митровица.

2. Састав комисије са назнаком имена и презимена сваког члана, звања, назива уже научне области за коју је изабран у звање, и назив високе школе струковних студија и установе у којој је члан комисије запослен:

др Марта Дедај, професор струковних студија, педагогија, Академија струковних студија – Сирмијум, Сремска Митровица

др Мирјана Николић, професор струковних студија, психологија, Академија струковних студија – Сирмијум, Сремска Митровица

др Милијана Лазаревић, предавач, педагогија, Академија струковних студија – Сирмијум, Сремска Митровица

Снежана Алексић, мастер струковни васпитач, ПУ “Раковица”

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ:

1. Име, име једног родитеља, презиме:

Јована, Милорад, Марковић

2. Датум рођења, општина, Република:

11.09.1990, Звездара, Р. Србија

3. Година уписа на мастер струковне студије, студијски програм:

Струковни мастер васпитач, 2024.

III НАСЛОВ ЗАВРШНОГ РАДА:

Препреке и могућности унапређења сарадње породице и предшколске установе у савременом васпитно-образовном контексту

IV ПРЕГЛЕД ЗАВРШНОГ РАДА:

Мастер рад кандидата Јоване Марковић је обима 60 страна. Рад има 9 табела, 20 фотографија, литературу (24), Прилоге. Мастер рад је структуриран у више целина:

У теоријском делу рада разматрају се породица и предшколска установа као значајни контексти развоја детета, са посебним освртом на њихове улоге у васпитно-образовном процесу. Посебно се анализира сарадња породице и предшколске установе, њени облици и значај за добробит и развој детета. Разматрају се и препреке које отежавају остваривање сарадње, као и могућности њеног унапређења кроз развијање партнерских односа, двосмерне комуникације, укључивање родитеља и примену савремених приступа у предшколској пракси.

У методолошком делу рада дефинисани су предмет и проблем истраживања, циљ и задаци, као и истраживачка питања. Истраживање је било усмерено на испитивање сарадње породице и предшколске установе, са посебним освртом на њен квалитет, облике сарадње, препреке које отежавају партнерски однос и могућности његовог унапређења. У истраживању су учествовала 62 испитаника: 34 родитеља и 28 васпитача Предшколске установе „Раковица“. Истраживање је реализовано током маја 2026. године. За потребе истраживања примењена је дескриптивна метода, док је као техника коришћено анкетирање. Примењена су два анкетна упитника – један за родитеље и један за васпитаче. Упитници су садржали питања затвореног и отвореног типа. Затворена питања омогућила су прикупљање података о облицима и квалитету сарадње, начинима комуникације и препрекама, док су отворена питања омогућила испитаницима да изнесу сопствена искуства, запажања и предлоге за унапређење сарадње. Прикупљени подаци обрађени су применом дескриптивне статистике и приказани кроз табеле и процентуалне показатеље, док су одговори на отворена питања анализирани квалитативно и разврстани у тематске целине. Посебно је испитано да ли постоје разлике у процени препрека у сарадњи код васпитача у односу на њихово радно искуство.

Резултати истраживања показали су да и родитељи и васпитачи сарадњу породице и предшколске установе углавном процењују позитивно и препознају њен значај за добробит, развој и напредовање детета. Истовремено, резултати указују да постоје препреке које отежавају њено потпуно остваривање. Из перспективе родитеља, најзаступљенији облици сарадње су родитељски састанци, заједничке активности деце и родитеља и индивидуални разговори са васпитачима. Родитељи су као најзначајније препреке издвојили недостатак времена и радне обавезе. Њихови предлози за унапређење односе се пре свега на флексибилније термине, благовремено и отворено информисање, бољу дигиталну комуникацију и већи број заједничких активности. Из перспективе васпитача, најчешћи облици сарадње такође су родитељски састанци, индивидуални разговори и заједничке активности родитеља и деце. Васпитачи као најзначајнију препреку издвајају недостатак времена родитеља, али указују и на недовољну заинтересованост појединих родитеља, нереална очекивања, административне обавезе и велики број деце у групи. Као могућности за унапређење најчешће су издвојени веће укључивање родитеља у пројекте, заједничке активности и тематске радионице, као и јачање стручне подршке васпитачима. Упоредна анализа показала је да постоји висок степен сагласности родитеља и васпитача у погледу значаја сарадње и потребе за њеним даљим развијањем. Разлике се пре свега односе на перцепцију препрека. Родитељи их више повезују са сопственим временским и радним ограничењима, док васпитачи указују и на организационе и професионалне услове рада. На тај начин резултати потврђују да сарадњу није могуће посматрати једнострано, већ као процес на који утичу породични, професионални и институционални фактори. Анализа у односу на радно искуство васпитача показала је да све групе као најзначајнију препреку издвајају недостатак времена родитеља. Ипак, васпитачи са дужим радним искуством чешће препознају и организационе и системске факторе, као што су велики број

деце у групи, административно оптерећење и потреба за већом подршком стручних сарадника. Овај налаз указује да професионално искуство може утицати на ширину сагледавања проблема сарадње са породицом. Добијени резултати указују на потребу да се сарадња постепено помера од традиционалних и претежно информативних облика ка партнерском односу. У складу са програмом „Године узлета“, потребно је родитељима омогућити различите начине активног учешћа у животу групе и установе, уз уважавање њихових реалних могућности. Посебан значај имају флексибилнији облици сарадње, учешће родитеља у пројектима и заједничким активностима, благовремена и двосмерна комуникација и јачање стручне подршке васпитачима. У целини, резултати показују да основа за партнерску сарадњу постоји, али да је потребно њено континуирано и систематско унапређивање. Квалитетна сарадња захтева заједничку одговорност породице и предшколске установе, међусобно поверење, уважавање и прилагођавање различитим потребама и могућностима свих учесника.

На основу добијених налаза истраживања, посебно уочених потреба, препрека и могућности за унапређивање сарадње породице и предшколске установе, предложени су конкретни кораци усмерени ка развијању квалитетнијих и садржајнијих партнерских односа. У том контексту размотрени су различити облици сарадње који могу допринети већем и активнијем учешћу родитеља, уз уважавање њихових могућности, потреба и временских ограничења. Посебна пажња посвећена је примерима добре праксе реализованим у Предшколској установи „Раковица“, који показују како се сарадња може остваривати кроз заједничке активности деце, родитеља и васпитача, повезивање са локалном заједницом и укључивање породице у различите активности установе. Поред тога, размотрене су могућности хоризонталног учења и професионалне размене међу васпитачима као значајног облика подршке развијању квалитетније сарадње са породицом. Посебно је истакнут значај размене искустава, заједничког планирања, анализе реализованих активности и професионалне рефлексije, како би успешни примери из појединачних васпитних група постали ресурс за развој праксе на нивоу целе установе. На крају су издвојени савремени правци и смернице развоја сарадње породице и предшколске установе, који обухватају јачање активне улоге породице, флексибилније облике комуникације, примену дигиталних канала као допуне непосредној комуникацији, уважавање различитости породичних контекста, повезивање са локалном заједницом и континуирани професионални развој васпитача. На тај начин предложене мере и смернице представљају логичан наставак добијених резултата и основу за систематско, континуирано и партнерски усмерено унапређивање сарадње породице и предшколске установе.

У закључку се наводи да сарадња породице и предшколске установе представља значајан услов за добробит детета и квалитетан васпитно-образовни рад. Истиче се потреба за разноврснијим и флексибилнијим облицима сарадње, већим укључивањем родитеља, професионалном разменом и континуираним унапређивањем партнерских односа.

У поглављу Литература представљен је списак свих стручних радова, истраживања и других релевантних извора који су коришћени током израде мастер рада. Комисија закључује да је литература адекватног обима, и одговара проблематици која је разматрана у мастер раду.

V ВРЕДНОВАЊЕ ЗАВРШНОГ РАДА:

Мастер рад написан је у складу са образложењем датим у пријави теме мастер рада. Текст мастер рада садржи све битне елементе и на јасан и разумљив начин приказује теоријске поставке и резултате истраживања. Стручни допринос мастер рада огледа се у систематичном сагледавању сарадње породице и предшколске установе из перспективе родитеља и васпитача, као и у идентификовању кључних препрека и могућности за њено унапређивање. Посебан допринос представља повезивање теоријских сазнања са налазима истраживања реализованог у Предшколској установи „Раковица“, чиме су издвојене конкретне потребе и изазови непосредне праксе. На основу добијених резултата предложени су кораци за развијање квалитетнијих и флексибилнијих облика сарадње, са нагласком на активно укључивање родитеља у пројекте и заједничке активности. Допринос рада огледа се и у истицању значаја хоризонталног учења, професионалне размене и рефлексивне праксе васпитача. Предложене смернице могу послужити као основа за планирање и

унапређивање партнерских односа породице и предшколске установе, у складу са савременим приступима и принципима програма „Године узлета“.

VI КОНАЧНА ОЦЕНА ЗАВРШНОГ РАДА И ПРЕДЛОГ:

На основу укупне оцене рада, комисија предлаже:

- да се завршни рад прихвати а кандидату одобри одбрана
- да се завршни рад враћа кандидату на дораду (да се допуни односно измени) или
- да се завршни рад одбија

ПОТПИСИ ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

Др Марта Дедај, проф.

Др Мирјана Николић, проф.

Др Милана Лазаревић

Снежана Алексић

МА Снежана Алексић